

XXXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om nogle midlertidige Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold.

(Afgiven af Landstingets Udvalgt den 27. Februar 1913.)

Nærværende Lovforslag har det Hovedformaal ved en regelbunden Fordeling af de tilstedeværende folkekirkelige Midler at skabe en Ordning af de præstelige Lønningsforhold, hvorved der tilsikres de enkelte Embeder en passende Begyndelsesløn og de enkelte Præster bestemte Lønningstillæg efter deres Tjenestealder.

Ønskeligheden af en saadan Lønregulering har i lange Tider været erkendt, og Administrationen har da ogsaa med Lovgivningsmagtens Billigelse nu i en Menneskealder søgt at raade Bod paa de største Mangler ved den hidtidige Lønningsmaade. Trangen til en gennemgribende Lønreform er ikke desto mindre vokset fra Aar til Aar, dels som Følge af den Nedgang i Præsteembedernes Indtægter, som Tiendeaflysningens Gennemførelse har medført, og endnu mere paa Grund af den siden 1903 indtraadte Forandring i Reglerne for Præstekaldelsen, der gennem Menighedsraadsloven af forrige Aar har faaet lovfæstet Form, hvorfor det ogsaa fra alle Sider indrømmes, at Præstestanden har et Retfærdighedskrav paa, at der snarest mu-

ligt fastsættes Lønningsregler, hvorefter der i nogen Maade kan gives Præsterne Erstatning for det dem ved nævnte Forhold paaførte økonomiske Tab.

I Erkendelse af, at det foreliggende Lovforslag, om det bliver til Lov, i nævnte Henseende vil være af stor Betydning for mange Præster, har man fra de forskellige Sider i Udvalget været enig om ikke at fremsætte Ændringsforslag, som kan komme til at skabe Vanskeligheder for Lovforslagets Vedtagelse allerede i indeværende Rigsdagssamling, skønt der indenfor Udvalget principielt har været delte Meninger angaaende enkelte ret væsentlige Punkter. Dette gælder navnlig Bestemmelserne i § 4 om Afløsning af Accidenserne; medens der fra en Side kunde ønskes tvungen Afløsning særlig af de i Forbindelse med Kirkens Sakramenter staaende Accidenser, næres der fra anden Side Betænknelighed ved en Afløsning af Accidenserne, idet det paalignede faste Vederlag for disse vil komme til at omfatte ikke alene det pligtmæssige Accidensoffer, men ogsaa saadanne Ydelser,